

Viburnum tinus

Hoogte	2-3 m
Breedte	2-3m
Kroon	breed ovaal, dichte kroon
Schors en takken	bruin
Blad	groen
Bloemen	wit, witroze, bloeit in november-mei
Vruchten	blauw, zwart
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	kleigrond, lemige grond, zandgrond, veengrond, zure grond, kalkrijke grond
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	7b (-14,9 tot -12,3 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen wind
Faunaboom	bestand tegen wind, drachtboom voor bijen
Toepassing	boombakken, kustgebieden, kleine tuinen, patiotuinen
Oorsprong	Middellandse Zeegebied

Viburnum tinus is een middelgrote struik met een spreidend-opgaande groei, die uiteindelijk een breed ovale kroon tot 3 m hoogte vormt. De jonge twijgen zijn purpergroen, de gladde oudere bast is purperbruin. De plant groeit iets onregelmatig, waardoor een dichte, informele en wolkachtige groeivorm ontstaat. De bladeren zijn smal ovaal tot omgekeerd eirond en iets glanzend donkergroen. Niet de bloei, maar vooral de bloeitijd van V. tinus is opvallend. De eerste bloemen openen in november en, enigszins afhankelijk van koude-periodes, gaat de bloei door tot begin mei. Naast wintergroen is V. tinus dus ook winterbloeiend. De bloemen staan in vlakke tuilen tot circa 10 cm in doorsnede. De bloemknoppen zijn licht paarsroze en de donkergroene bladeren vormen een goede achtergrond voor de bloemknoppen en geopende bloemen. Ze worden gevolgd door ovale, zwartblauwe besvormige vruchten die bij rijpen zwart kleuren.

Vanwege de iets bescheidener vorm is V. tinus geschikt voor toepassing in tuinen, parken en A-locaties, bijvoorbeeld in bloembakken. De struik groeit op iedere voldoende doorlatende grond. Er zijn verschillende cultivars in omloop, die in de meeste gevallen van de soort V. tinus afwijken doordat de bloemknoppen intenser van kleur zijn, of omdat ze een regelmatigere groeiwijze hebben.